Dominica IV post Pascha. Semiduplex.

Oratio ante divinum Officium.

A PERI, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus: intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum Divínæ Maiestátis tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (vel hanc tibi Horam) persólvo.

Oratio post divinum Officium.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus, et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit, et dicitur flexis genibus.

S ACROSÁNCTÆ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Iesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum. R. Amen.

- V. Beáta víscera Maríæ Virginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.
- R. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dominum.

Et dicitur secreto Pater noster. et Ave María.

Ad I. Vesperas.

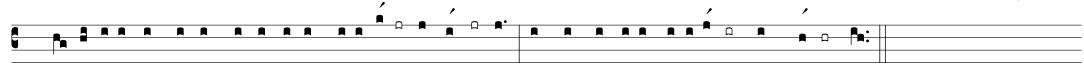

et Spi-rí-tu-i Sancto. Sicut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Psalmus 144, 10-21.

Confi-te-ántur ti-bi Dómi-ne ómni-a ópe-ra tu- - a: * et sancti tu-i benedí- - cant ti- - bi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te **spe**rant **Dó**mine: * et tu das escam illórum in témpore **op**por**tú**no.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntatem timéntium se faciet: † et deprecationem eorum exaudiet: * et salvos faciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto eius in sæculum et in sæculum sæculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Lauda ánima me-a **Dó**minum, † laudábo Dóminum in **vi-** - ta **me-** - a: * psallam De-o me-o **quám**di-u **fú**-e-ro.

Nolíte confidere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cuius Deus Iacob adiútor eius, † spes eius in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit iudícium iniúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

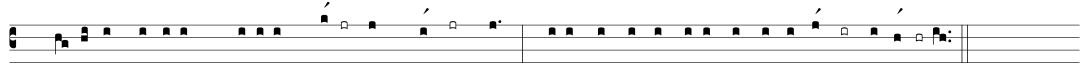
Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit iustos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et vídu**am** su**scí**piet: * et vias pecca**tó**rum dis**pér**det.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Laudá-te Dóminum quóni-am **bo**nus est **psal-** - mus: * De-o nostro sit iucúnda de-co-**rá**que lau**dá**-ti-o.

Ædíficans Ierúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius: * et sapiéntiæ eius non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parrat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat iuméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis qui sperant super misericórdia eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Lauda Ie-rú-sa-lem Dóminum: * lauda De-um tu- - um Si- - on.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

L-le-lú-ia, * al- le-lú-ia, al-le- lú-ia.

Iac. 1, 17

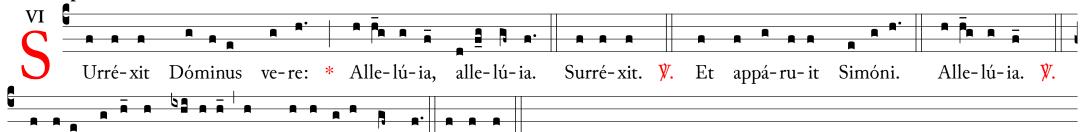
A-ríssimi: Omne da-tum óptimum, et omne donum perféctum de-súrsum est, descéndens a Patre lúminum, †

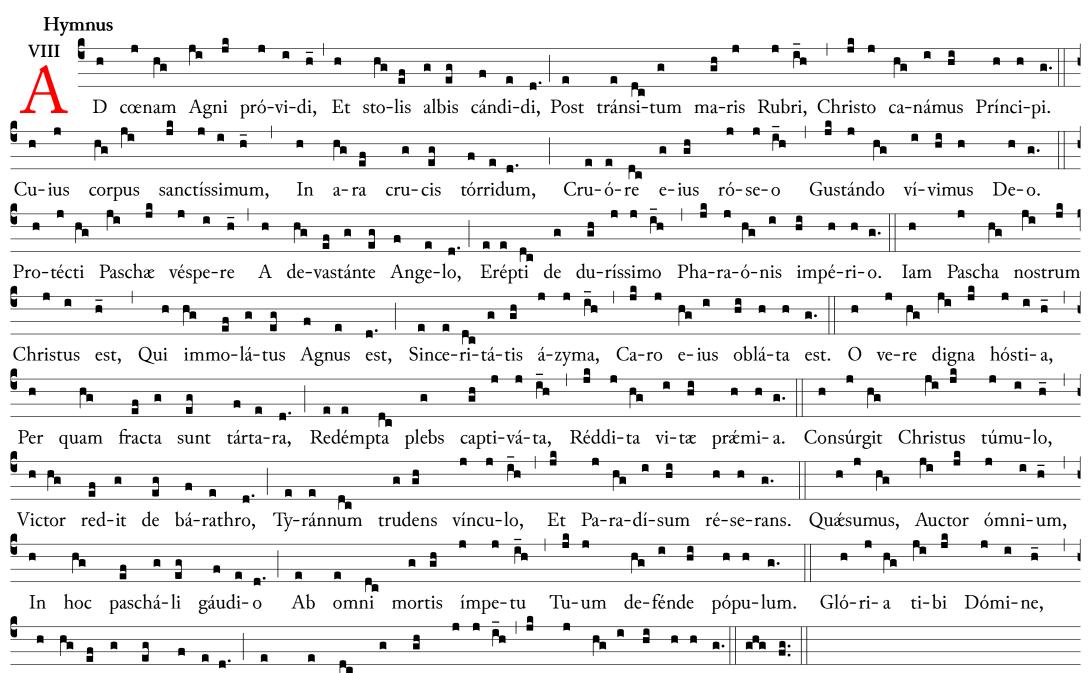
apud quem non est transmu-tá-ti-o, * nec vi-cissi-túdi-nis obumbrá-ti-o. ₹. De-o grá-ti-as.

Lc. 24, 34

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surré-xit.

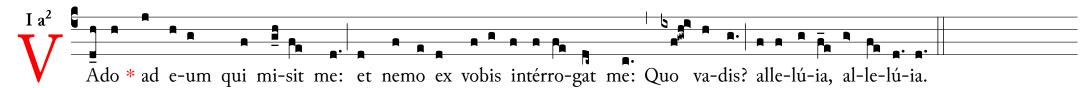
Qui surre-xísti a mórtu-is, Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sæcu-la. A-men.

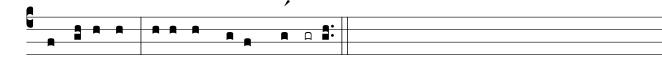
y. Mane nobíscum Dómi-ne, alle-lú-ia.

R. Quóni-am advespe-ráscit, alle-lú-ia.

Canticum B. Mariæ V. Io. 16, 5

Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá-ri me- - o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et divites dimisit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sécula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Y-ri-e e-lé-i-son. R. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

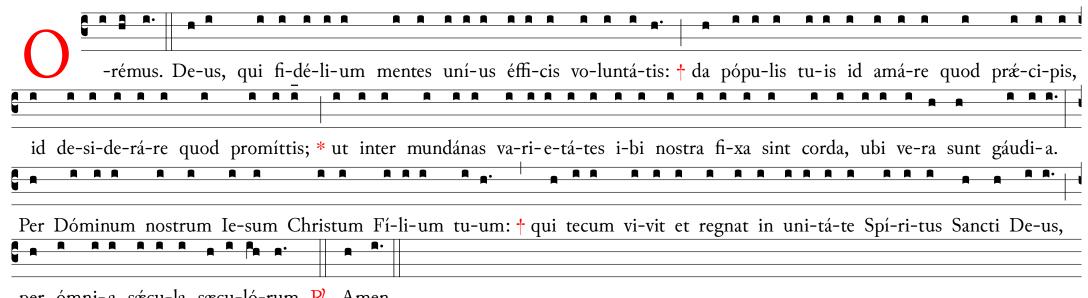

Ominus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

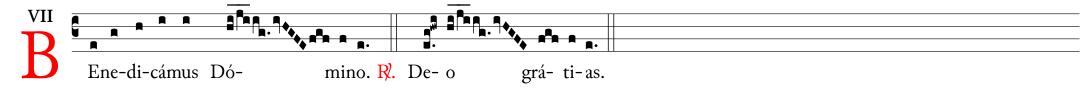

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

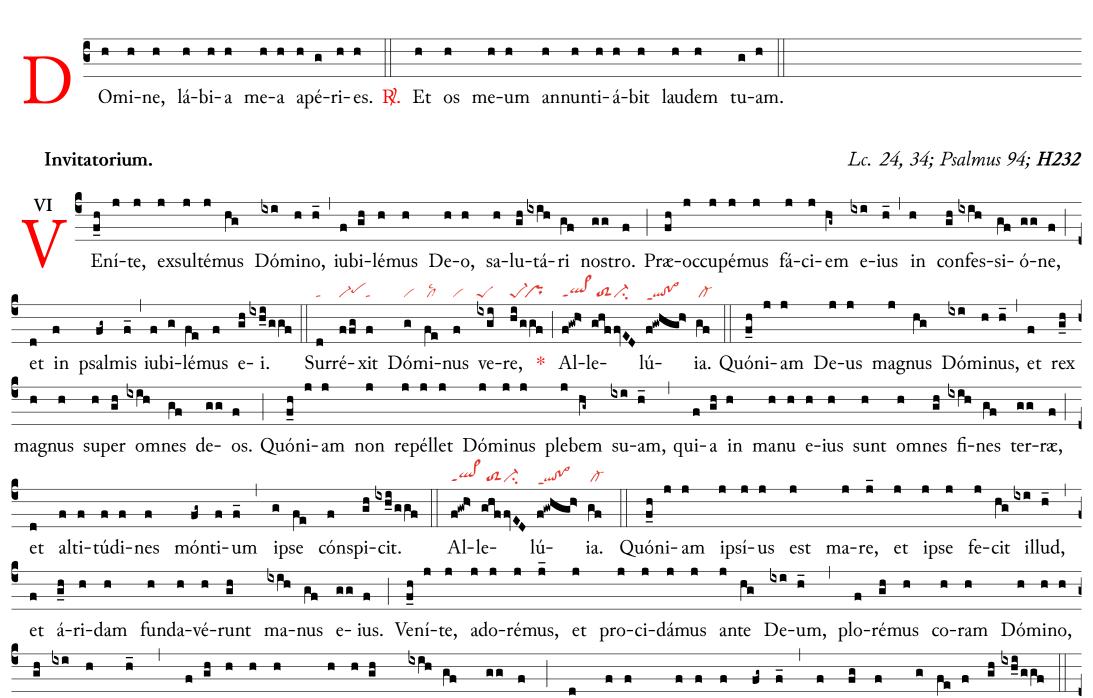

per ómni-a sæcu-ló-rum. R. Amen.

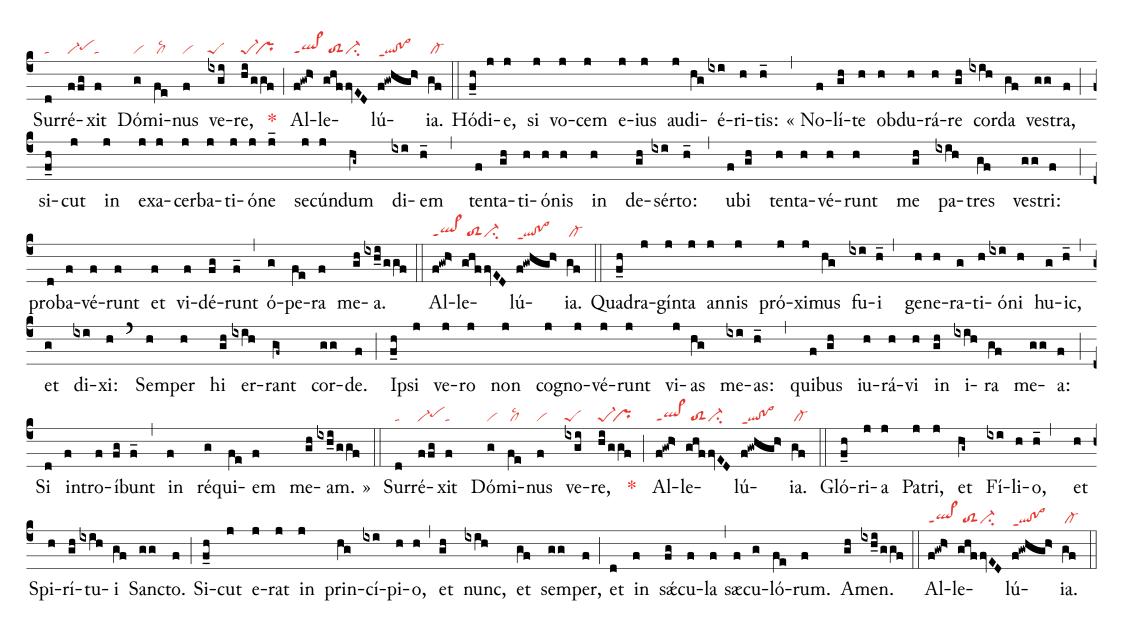
Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

Ad Matutinum.

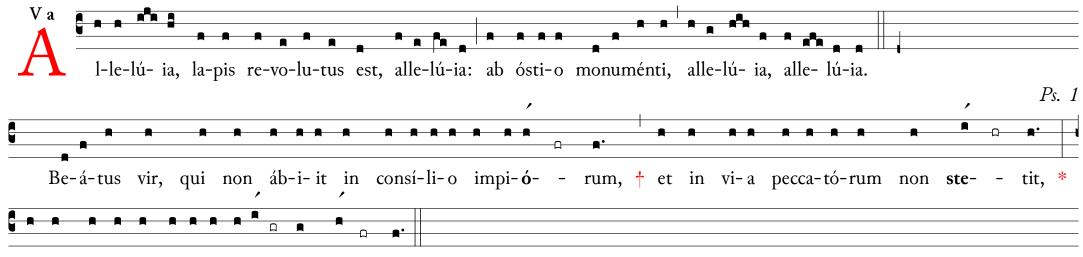
qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us no-ster, nos autem pópu-lus e-ius, et o-ves páscu-æ e-ius.

De- o Pa-tri sit glo-ri-a, Et Fí-li- o, qui a mórtu-is Surré-xit, ac Pa- rácli-to, In sempi-térna sæcu-la. A-men.

Psalmus 1. H230

et in cáthedra pesti-lénti-æ non se- - dit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Qua-re fremu-é-runt gen- - tes, * et pópu-li me-di-tá-ti sunt ináni-a?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

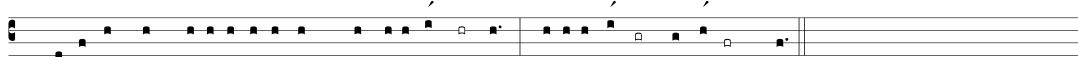
Et nunc reges intellígite: * erudímini qui iudicátis terram.

Servite Dómino in timóre: * et exsultate ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Dómi-ne quid multipli-cá-ti sunt qui tríbu-lant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me,

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

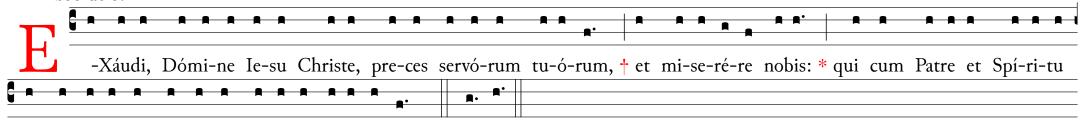
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

l-le-lú- ia, la-pis re-vo-lu-tus est, alle-lú-ia: ab ósti-o monuménti, alle-lú- ia, alle- lú-ia.

y. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia.
R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.
Pater noster.

Absolutio.

Sancto vi-vis et regnas in sécu-la secu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

ube Domne bene-dí-ce-re. Bene-dicti-óne perpé-tu-a * bene-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. R. Amen.

Lectio I. Iac. 1, 1-6

Incipit Epístola cathólica beáti Iacóbi Apóstoli.

Iacóbus, Dei et Dómini nostri Iesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans:

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Benedictio.

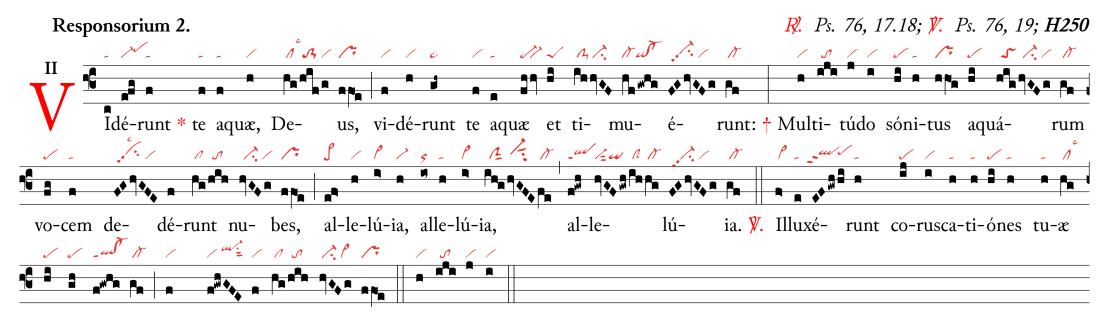
ube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us nos bene-dí-ce-re * et adiuvá-re digné-tur. R. Amen.

Lectio II. Iac. 1, 6-11

Qui enim hásitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur: non ergo ástimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit; exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos eius décidit, et decor vultus eius depériit: ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

√. Deo grátias.

orbi ter- ræ: commó- ta est ter- ra. † Multi- túdo.

Benedictio.

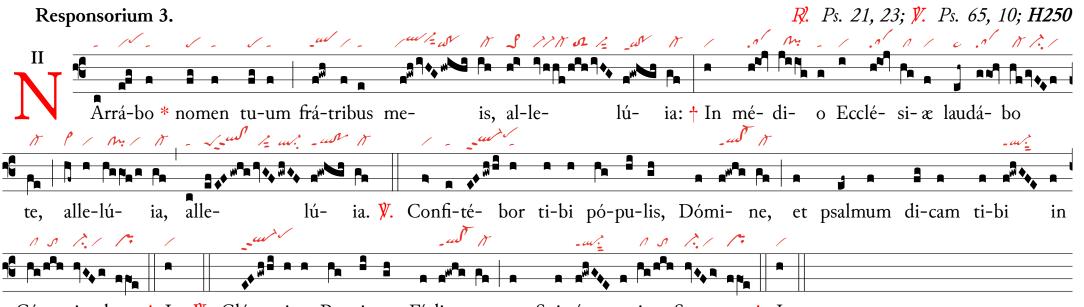
ube Domne bene-dí-ce-re. Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a illúmi-net sensus * et corda nostra. R. Amen.

Lectio III. Iac. 1, 12-16

Beátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus, et illéctus. Deínde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Gén- ti- bus. † In. V. Gló- ri-a Pa-tri. et Fí-li- o, et Spi-rí- tu-i San-cto. † In.

Psalmus 4.

Io. 20, 15; **H241**

Dómi-ne Dóminus nos- - ter, * quam admi-rá-bi-le est nomen tu-um in uni-vér- - sa ter- - ra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

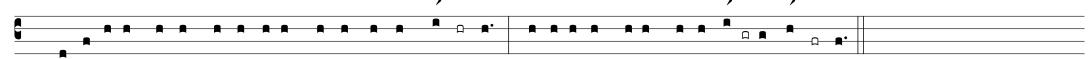
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde me- - o: * narrábo ómni-a mi-ra-bí-li-a tu- - a.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo Altíssime,

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam: * sedísti super thronum qui iúdicas iustítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

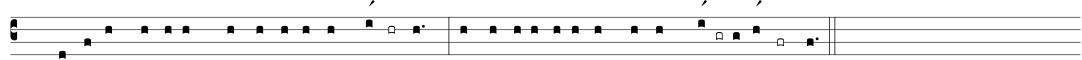
Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício thronum su<u>um:</u> † et ipse iudicábit orbem terræ in æqui**tá**te, * iudicábit pópulos **in** ius**tí**tia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psál-li-te Dómino, qui há-bi-tat in Si- - on: * annunti-á-te inter gentes stúdi-a e- - ius:

Quóniam requirens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblitus clamórem páuperum.

Miserère mei Dómine: * vide humilitatem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infixæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertantur peccatores in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos: * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

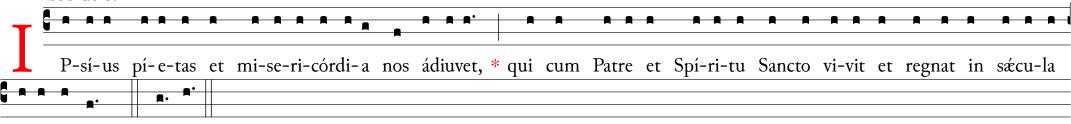
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

l-le-lú- ia, quem quæ-ris mú-li-er? alle-lú-ia: vi-véntem cum mórtu-is, alle-lú- ia, alle- lú-ia.

V. Surréxit Dóminus vere, allelúia.
R. Et appáruit Simóni, allelúia.
Pater noster.

Absolutio.

sæcu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

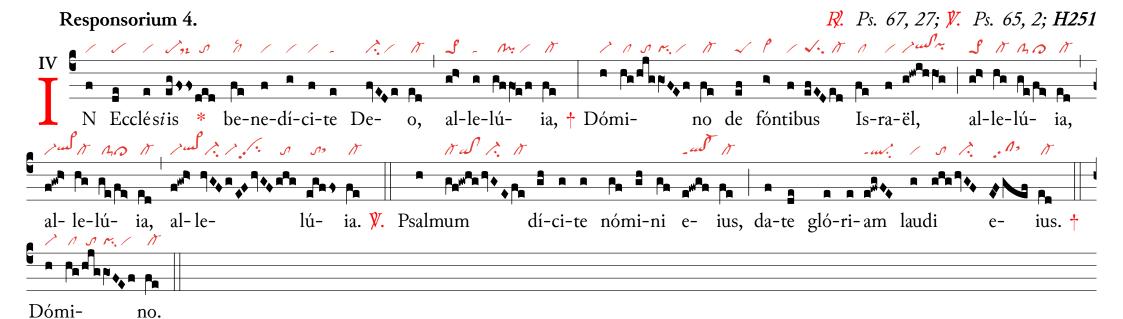
ube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omnípo-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. R. Amen.

Lectio IV. Sermone 3 initio

Ex Tractátu sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de bono patiéntiæ.

De patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitátes eius et cómmoda prædicatúrus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessáriam: ut nec hoc ipsum, quod audítis et díscitis, sine patiéntia fácere possítis? Tunc enim demum sermo et rátio salutáris efficáciter díscitur, si patiénter, quod dícitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras cæléstis disciplínæ vias, quibus ac consequénda divínitus præmia spei ac fidei nostræ secta dirígitur, quid magis sit vel utílius ad vitam, vel maius ad glóriam, quam ut, qui præcéptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máxime tota observatióne tueámur. Hanc se sectári philósophi quoque profiténtur: sed tam illic patiéntia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse, vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam nec patiéntiam Dei novit?

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

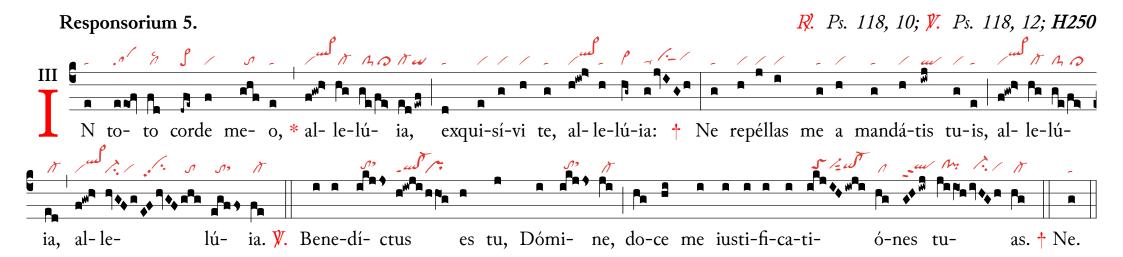

ube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ det nobis * gáudi-a vi-tæ. №. Amen.

Lectio V.

Nos autem, fratres dilectíssimi, qui philósophi non verbis, sed factis sumus; nec vestítu sapiéntiam, sed veritáte præférimus: qui virtútum consciéntiam magis quam iactántiam nóvimus: qui non lóquimur magna, sed vívimus quasi servi et cultóres Dei: patiéntiam, quam magistériis cæléstibus díscimus, obséquiis spiritálibus præbeámus. Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis: inde patiéntia íncipit, inde cláritas eius et dígnitas caput sumit. Orígo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procédit. Diligénda res hómini, quæ Deo cara est. Bonum quod amat, maiéstas divína comméndat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est, sectémur patiéntiam dómini páriter et patris; quia et servos opórtet esse obsequéntes, et fílios non decet esse degéneres.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

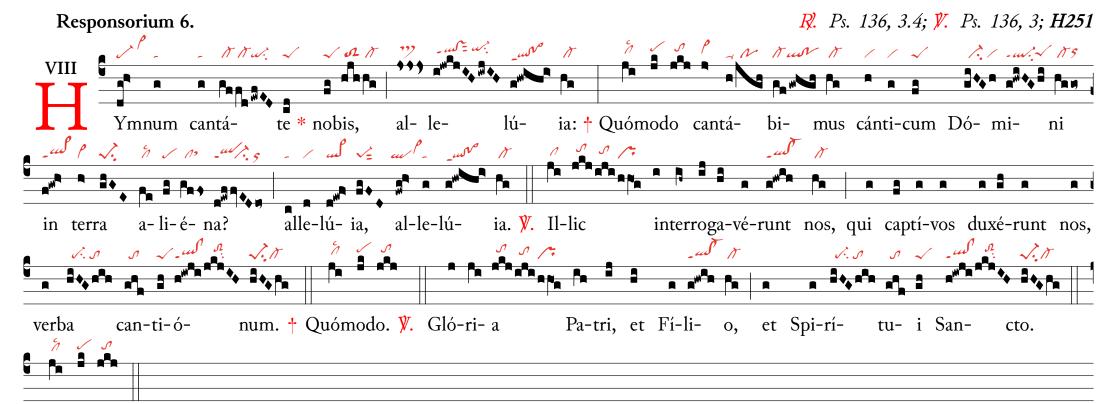
ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris accéndat * De-us in córdibus nostris. R. Amen.

Lectio VI.

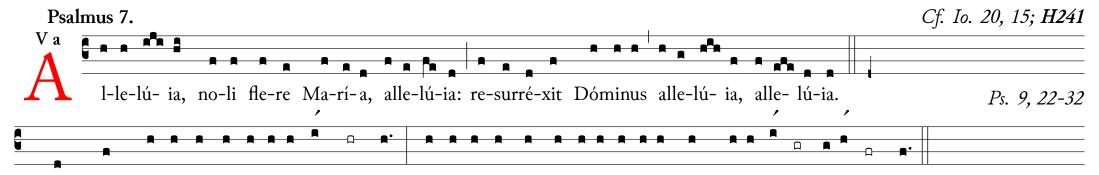
Patiéntia est, quæ nos Deo et comméndat et servat: ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frenat, quæ mentem gubérnat, pacem custódit, disciplínam regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis exstínguit, coércet poténtiam dívitum, inópiam páuperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in coniúnctis et maritátis indivíduam caritátem: facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra iniúrias et contumélias mites: docet delinquéntibus cito ignóscere: si ipse delínquas, diu et multum rogáre: tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes et martýria consúmmat. Ipsa est, quæ fidei nostræ fundaménta firmiter munit.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

√. Deo grátias.

Quómodo.

Ut quid Dómi-ne re-cessísti lon- - ge, * déspi-cis in opportuni-tá-tibus, in tribu-la- - ti-ó- - ne?

Dum supérbit impius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cuius maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interficiat innocéntem.

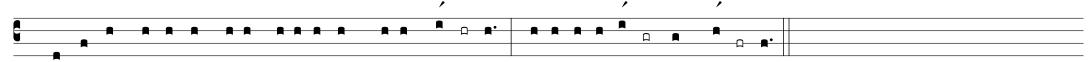
Oculi eius in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est **De**us, * avértit fáciem suam ne víde**at** in **fi**nem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Exsúrge Dómi-ne De-us, exalté-tur manus tu- - a: * ne obli-viscá- - ris páupe-rum,

Propter quid irritávit ímpius Deum; * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas:

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adiútor.

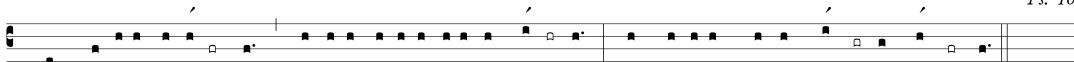
Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: * períbitis gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit **Dó**minus: * præparatiónem cordis eórum audívit **au**ris **tu**a.

Iudicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

In Dómino confi- - do: † quómodo dí-ci-tis ánimæ me- - æ: * Tránsmigra in montem sic- - ut pas- - ser?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in **phá**retra, * ut sagíttent in obscúro **rec**tos **cor**de.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

l-le-lú- ia, no-li fle-re Ma-rí-a, alle-lú-ia: re-surré-xit Dóminus alle-lú- ia, alle- lú-ia.

V. Gavísi sunt discípuli, allelúia.

R. Viso Dómino, allelúia.

Pater noster.

Absolutio.

Víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. №. Amen.

ube Domne bene-dí-ce-re. Evangé-li-ca lécti-o sit nobis * sa-lus et pro-técti-o. R. Amen.

Lectio VII. Io. 16, 5-14

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem.

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vado ad eum qui misit me; et nemo ex vobis intérrogat me, Quo vadis? Et réliqua.

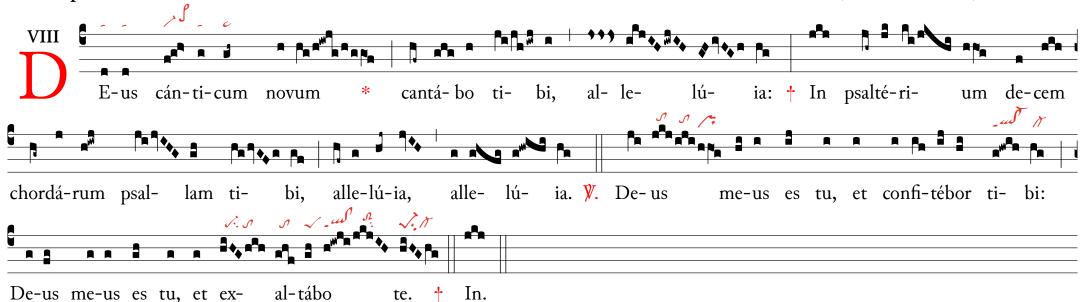
Tractatus 94 in Ioannem, initio

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

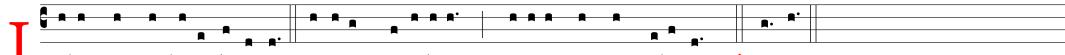
Cum Dóminus Iesus prædixísset discípulis suis persecutiónes, quas passúri erant post eius abscéssum, subiúnxit atque ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum vidéndum est, utrum eis futúras non prædixerit ante passiónes. Sed álii tres Evangelístæ satis eum prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum esset ad cenam: qua perácta, secúndum Ioánnem ista locútus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

Responsorium 7.

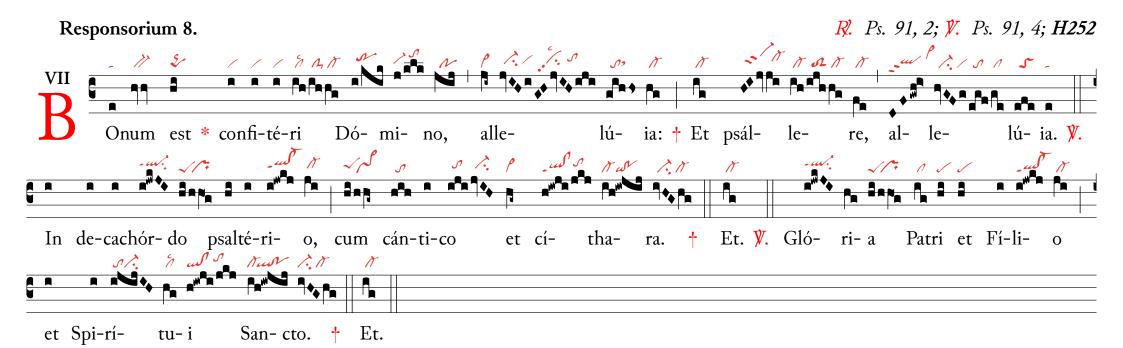
ube Domne bene-dí-ce-re. Di-vínum auxí-li-um * máne-at semper nobíscum. №. Amen.

Lectio VIII.

An forte hinc ista sólvitur quástio, quia et illi eum narrant passióni próximum fuísse cum hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat: quia iam discessúrus, iamque ad Patrem perrectúrus hæc dixit. Et ídeo étiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est: Hæc autem vobis ab inítio non dixi. Sed quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthæum, qui hæc eis a Dómino non solum cum iam Pascha esset cum discípulis cœnatúrus, imminénte passióne, verum et ab inítio denuntiáta esse commémorat; ubi primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur?

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

ube Domne bene-dí-ce-re. Ad so-ci-e-tá-tem cí-vi-um supernó-rum * perdúcat nos Rex Ange-ló-rum. R. Amen.

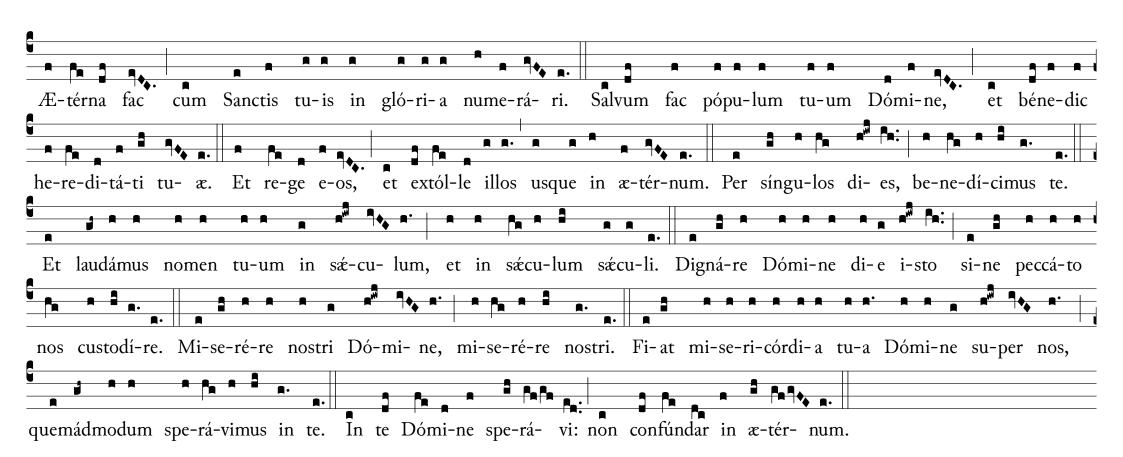
Lectio IX.

Quid sibi ergo vult, quod hic ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nisi quia ea, quæ hic dicit de Spíritu Sancto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hæc ab inítio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolátor ergo ille, vel advocátus (utrúmque enim interpretátur, quod erat Græce Paráclitus), Christo abscedénte fúerat necessárius: et ídeo de illo non díxerat ab inítio, quando cum illis erat, quia eius præséntia consolabántur.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

Iudex créde-ris es-se ventú-rus. Te ergo quésumus, tu-is fámulis súbve- ni, quos pre-ti-óso sángui-ne redemísti.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

Oratio

- V. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus:

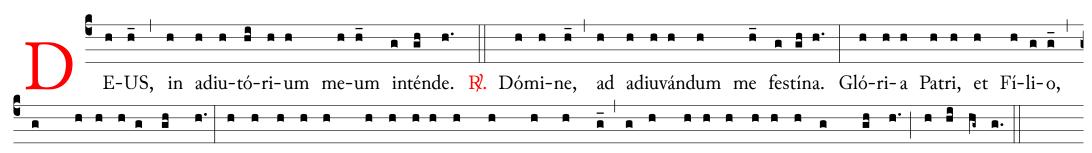
Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: † da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; * ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

R. Amen.

Conclusio

- V. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- V. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia.
- R. Deo grátias, allelúia, allelúia.
- V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
- R. Amen.

Ad Laudes.

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Dóminus regná-vit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus est Dóminus forti-túdi-nem, et præ-cínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a século tu es.

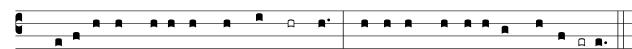
Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Iubi-lá-te De-o omnis ter- - ra: * serví-te Dómino in læ-tí-ti-a.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

De-us De-us me- - us * ad te de lu-ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et gló*riam* tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déx*tera* tua.

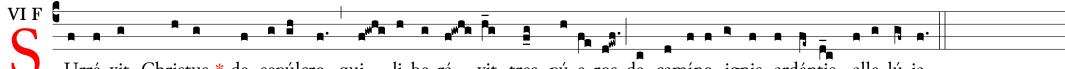
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 4.

Urré-xit Christus * de sepúlcro, qui li-be-rá- vit tres pú-e-ros de camíno ignis ardéntis, alle-lú-ia.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni **Dó**mino: * laudá-te et super-exaltá-te e-um in **s**æcu-la.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super cælos sunt Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómino.

Benedicite sol et luna Dómino: * benedicite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedicite ignis et æstus Dómino: * benedicite frigus et æstus Dómino.

Benedicite rores et pruina Dómino: * benedicite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedicite lux et ténebræ Dómino: * benedicite fúlgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite universa germinántia in terra Dómino.

Benedicite fontes Dómino: * benedicite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedicat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus et ánimæ iustórum Dómino: * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

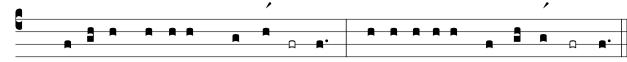

L-le- lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

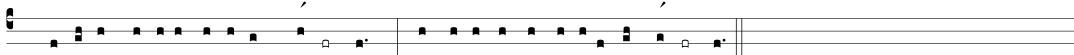
Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonán<u>tibus:</u> † laudáte eum in cýmbalis iubila*ti*ónis: * omnis spíritus *laudet* **Dó**minum.

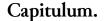
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

L-le- lú-ia, * alle-lú-ia, alle-lú-ia.

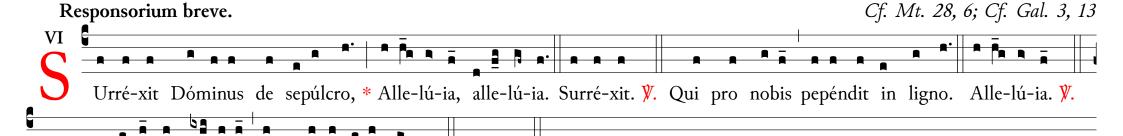

Iac. 1, 17

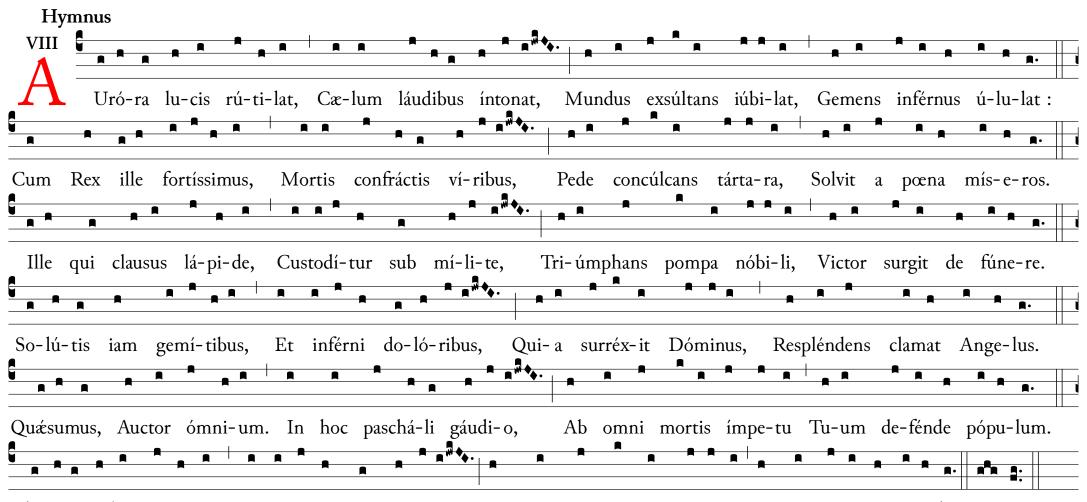
A-ríssimi: Omne da-tum óptimum, et omne donum perféctum de-súrsum est, descéndens a Patre lúminum, †

apud quem non est transmu-tá-ti-o, * nec vi-cissi-túdi-nis obumbrá-ti-o. №. De-o grá-ti-as.

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surré-xit.

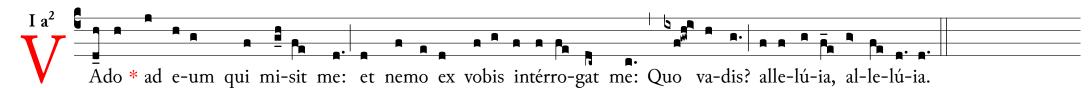

Gló-ri-a ti-bi Dómi-ne, Qui surré-xisti a mórtu-is, Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sæcu-la. A-men.

V. In re-surrecti-óne tu-a Christe, alle-lú-ia.
R. Cæ-li et terra læ-téntur, alle-lú-ia.

Canticum Zachariæ.

Lc. 1, 68-79

Bene-díctus Dómi-nus De-us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- - æ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Y-ri-e e-lé-i-son. R. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

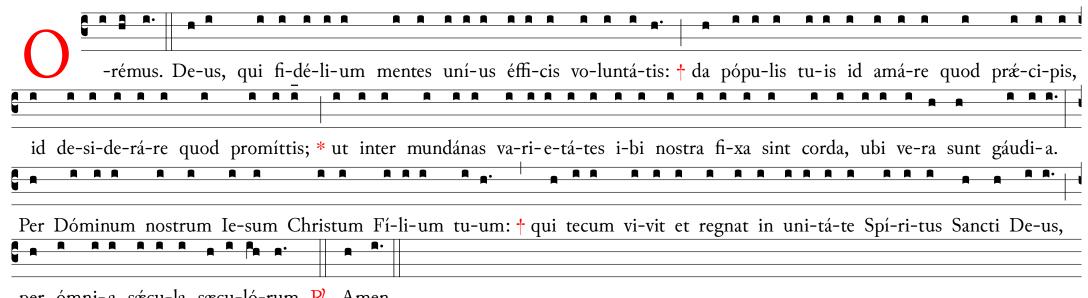

Ominus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

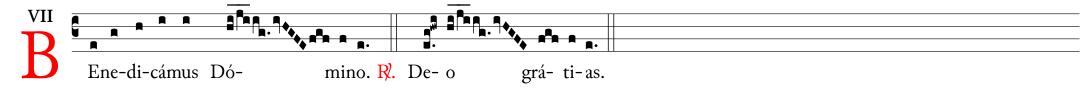

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

per ómni-a sæcu-ló-rum. R. Amen.

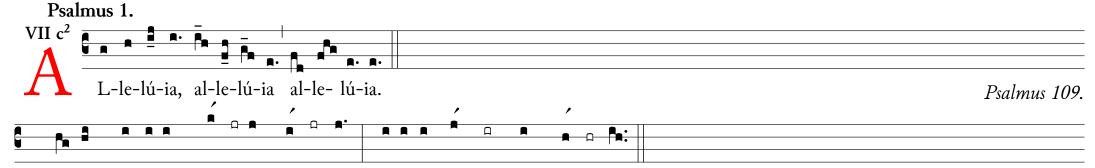
Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

Ad II. Vesperas.

et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a dex- - tris me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dómi**nus** ex **Si**on: * domináre in médio inimi**có**rum tu**ó**rum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to cor- - de me- - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congrega- - ti-ó- - ne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi: * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptionem misit **po**pulo **su**o: * mandávit in ætérnum testa**mén**tum **su**um.

Sanctum et terríbile nomen eius: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Be-á-tus vir qui ti- - met Dóminum: * in mandá-tis e-ius vo- - let ni- - mis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupé<u>ribus:</u> † iustítia eius manet in **s**æculum **s**æculi: * cornu eius exaltábi**tur** in **gló**ria.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Laudá-te pú-e-ri Dóminum: * laudá-te no- - men Dómi-ni.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

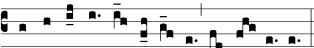
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

L-le-lú-ia, al-le-lú-ia al-le-lú-ia.

Iac. 1, 17

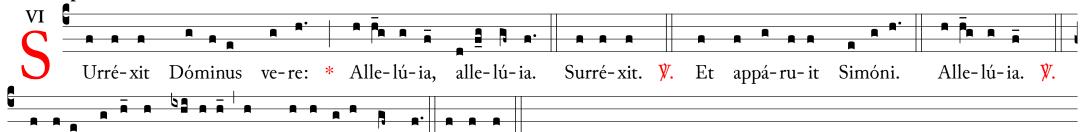
A-ríssimi: Omne da-tum óptimum, et omne donum perféctum de-súrsum est, descéndens a Patre lúminum, †

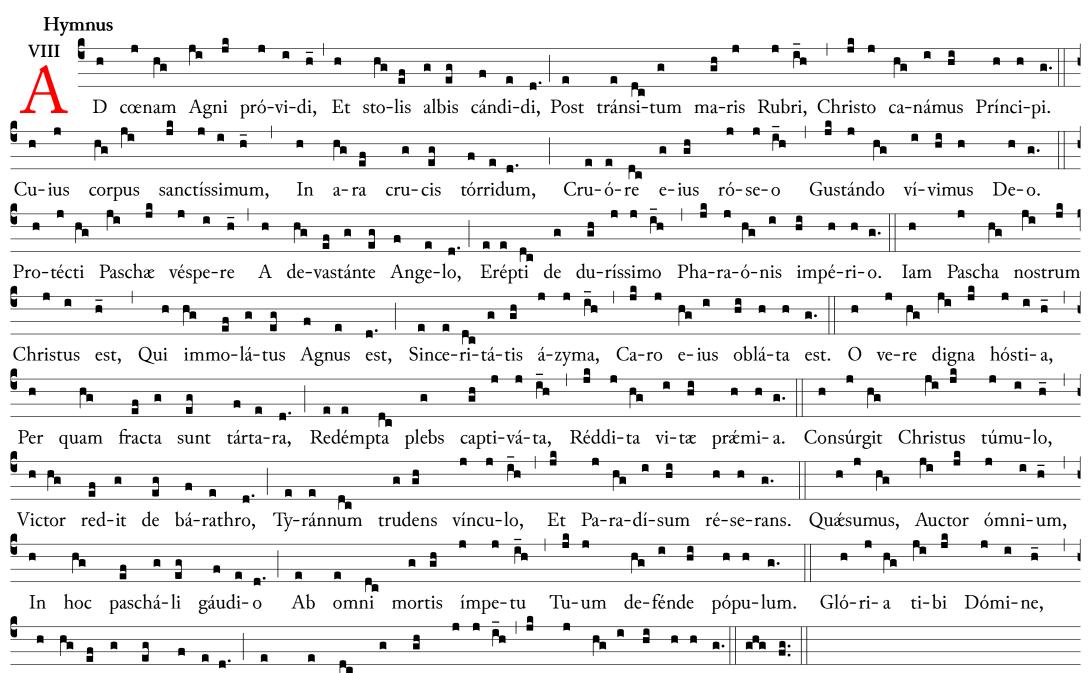
apud quem non est transmu-tá-ti-o, * nec vi-cissi-túdi-nis obumbrá-ti-o. ₹. De-o grá-ti-as.

Lc. 24, 34

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surré-xit.

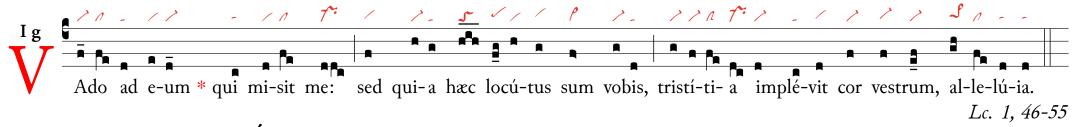
Qui surre-xísti a mórtu-is, Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sæcu-la. A-men.

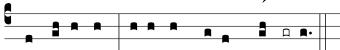

y. Mane nobíscum Dómi-ne, alle-lú-ia.

R. Quóni-am advespe-ráscit, alle-lú-ia.

Canticum B. Mariæ V. Io. 16, 5.6; H244

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá-ri me- - o.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sácula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Y-ri-e e-lé-i-son. R. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

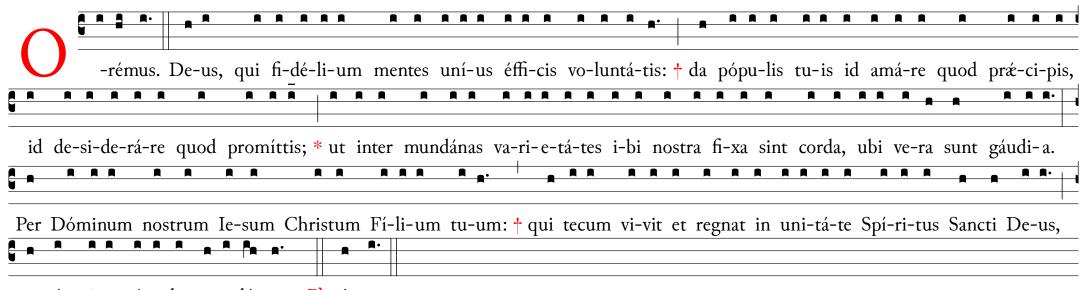

Ominus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

per ómni-a sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

Ora pro nobis De-um, alle-lú-ia.